

Naročnina listu: ==
Celo leto . . . K 10—
Pol leta . . . » 5—
Četrť leta . . . » 250
Mesečno . . . » 1—
Zunaj Avstrije: ==
Celo leto . . . K 15—
Posamezne številke
== 10 vinarjev. ==

STRAŽA

Inserati ali oznanila
se računijo po 12 vinarjev
od 6redne petivtrste: pri
večkratnih oznanilih velik
... popust. ...
„Straža“ izhaja v pon-
deljek in petek popoldne.
Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Koroški nemškonacijonalni politični farizeji pred ministri.

Nacionalna nestrpnost koroških Nemcev je dosegla svoj višek. Pojava večjega narodnega fanatizma, kakor se je zgodil v četrtek, dne 5. t. m., ne pozna zlahka politična zgodovina. Krivica ni krivica, ampak pravica, ako je v službi nemškonacijonalnega paševanja. Karakterističen znak 20. stoletja, znak do skrajnosti korumpiranega, popolnoma brezvestnega časovnega duha! Naznanimo vladi, da nismo mi tisti, ki delamo krivico svojemu sodeželanu, da, svojemu gospodarju, ki hujskamo proti božjemu in človeškemu pravu. Tako so sklenili, tako tudi storili — koroški nemškonacijonalni zatiranci.

Precejšnje število se jih je zbralo omenjenega dne, na čelu jim pronosirani Dobernigg, Lutschou-nigg, dr. pl. Metnitz, Kirschner i. dr., in tako zbrani so šli in v svojem farizejstvu potrkali na vrata — ministrskega predsednika grofa Stürgkha, potrkali na vrata ministra za notranje zadeve barona Heinolda, naučnega ministra dr. pl. Hussareka in justičnega ministra Hohenburgerja. Sprejeti so denuncirali na hinavski način koroške Slovence, ki so veliko predobri napram Nemcem, češ, oni delajo združbo, hujskajo proti miroljubnim Nemcem, ne puščajo v miru ne šole ne sodišč in drugih uradov. Ti nepokorni Slovenci bi radi nemškonacijonalno oazo v Avstriji, tako namreč imenujejo Dobernik in njegovi politični somišljeniki Koroško, razdeljali in narodno opustošili. Omenjeni nemškonacijonalni politični farizeji so se ministrom predstavili ne samo kot zastopnike nemškega dela Koroške, temveč — in s tem so svojo politično nepoštenost in hinavščino pritirali do vrhunca — tudi kot predstavnike slovenske Koroške. V to svrhu so si najeli par nemškutarjev in so jih s seboj tirali na Dunaj. Tem nemškutarjem so položili v usta pritrdjevalne besede, ki so jih morali toliko časa ponavljati, dokler so jih znali na pamet; potem so pred ministri te priučene nemškutarske besede povedali gladko, kakor izust.

Nemškutarji so baje pred ministri zatrjevali, da koroški Slovenci, nikakor niso zatirani od Nemcev, da se jim godi prav dobro, da jih Nemci podpirajo na vseh poljih, da je torej Koroška ne samo nemškonacijonalna oaza, ampak tudi pravcati slovenski paradiž. To je taka ostudna politična hinavščina, da se

ji je na tistem moral smeati sam ministrski predsednik grof Stürgkh ter se bo smejal nad njo vselej, ko bo imel čas. Pa tudi ta ostudna politična hinavščina, o tem naj bodo nemški nacionalci prepričani, ne bo rešila nemškonacijonalne oaze, ki je v resnici grdo opustošen in gospodarsko izžet politični vilajet. Razbit bo krivični koroški sistem in takrat se bodo tudi zjasnila vremena zatiranim koroškim Slovincem. In prenehal bo čas, prešla bo sedanost, ko je Slovenec gospodarsko zapostavljen za Nemci in za neznajno nemškutarijo, ko ne dobi šol, v katerih bi zajemali slovenski otroci za življenje potrebno izobrazbo, čas, ko se muči pred sodiščem s tujim jezikom, čas, ko slovenski sin ne dobi ne deželatih, ne državnih služb (!), čas, ko žuljave slovenske roke morajo samo plačevati visoke deželne doklade, da se mastijo s slovenskim denarjem nemški velepatritotični heilovci in dobivajo podpore različni nemški individui.

In prišla bo vesela bodočnost, v kateri pa Slovenec, prost in svoboden, ne bo preklinjal preteklosti svojega zatiranja, ampak s potenciranim domoljubjem in navdušenostjo deloval za svoj blagor in za procvit skupne Slovenije. Najboljše jamstvo za to nam je ona velika ideja, ki dobiva od dne do dne več tal med koroškimi Slovenci, ideja močna in obsežna kakor morski val, ki jo tudi tako glasno oznanja glasilo koroških Slovencev, ko pravi: Nemci! Vaše razburjenje, vaš strah in vaše grožnje so nam najboljši dokaz, da se je ukoreninila misel ujedinjenja vseh avstrijskih Jugoslovanov pod žezlom Habsburžanov tudi med koroškimi Slovenci! Bodite prepričani: preko vas bo šla ta ideja do končnega cilja: do svobode avstrijskega jugoslovanstva. To bo sad vašega zatiranja!

Svečanost v proslavo 25 letnega jubileja prevzvišenega knezoškofa.

Letošnje leto 1914 je pravo jubilejno leto! Kati pred 1000 leti je umrl mogočni cesar Karol Veliki, pred 100 leti se je vrnil dne 24. majnika papež Pij VII. iz prognanstva nazaj v Rim, pred 60 leti je bilo razglašeno „Brezmadežno spočetje Device Marije“ kot verska resnica. Še več drugih jubilejev bi se še lahko naštel, med katerimi nas posebno zanima jubilej, ki ga proslavljamo v lavantinski škofiji, to je 25letnica skofovanja našega prevzvišenega knezoškofa dr. Mihaela Napotnika. Svečano so dne 28. maja praznovali to obletnico č. šolske sestre.

Že nekaj dni je bilo videti živahno gibanje v samostanu. Vsa telovadnica je bila okrašena z zelenjem, vsak steber, vsaka podoba je bila ovenčana z bršljanom in smrekovjem. Povsod pa so bile vmes vpletene papeževe in cesarske barve. Tudi stopnjice in hodnik v pritličju se je spremenil skoraj v vrt — vse je bilo v zelenju. In na vratih je bil napis „Salve in Domino“, pripravljen za sprejem jubilarja.

Omenjenega slavnostnega dne, ob 5. uri popoldne, se je v telovadnici zbralo nekaj šolskih otrok in vse gojenke zavoda, praznično-beló oblečene. Dospelo je tudi dokaj druge gospode, več duhovnikov in med njimi tudi preostojnik deškega samostana in zavoda v Sv. Pavlu na Koroškem. Ni bilo treba dolgo čakati, kajti kmalu zazvonijo zvonovi samostanske cerkvice v znamenje, da se bližajo prevzvišeni knezoškof. Takoj so nato vstopili v telovadnico. Dvignil se je zastor in pozdravili ste jubilarja dve deklici iz nižjih razredov in gojenka IV. letnika. Med drugim so jih nazvale tudi „prijateljka otrok.“ In to so tudi v resnici in hočejo biti, kakor so se pozneje sami izrazili. Za pozdravom je sledila koračnica z gosli in glasovirjem.

Nadaljni spored pa je bil razdeljen v dva dela: Prvi del v proslavo jubileja prevzvišenega knezoškofa, drugi pa v proslavo 60letnice razglašanja „brezmadežnega spočetja Device Marije.“ Dvignil se je zopet zastor in na odru se je prikazala med zelenjem slika jubilarja, okrašena z lovorovim vencem in letnicama 1889—1914; ob enem pa je gojenka III. letnika na kratko opisala življenje in delovanje prevzvišenega knezoškofa v teh 25 letih. Pri sliki, ki je predstavljala sv. Mihaela, so tudi deklamirale tri gojenke in prosile svetnika, naj prevzvišenemu knezoškofu izprosi moči in naj jih podpira še mnoga, mnoga leta pri težavnem in trudopolnem poslu. Deklamacije, peetje in godba — vse se je vršilo v najlepšem redu.

Lep je bil tudi drugi del sporeda. Že takoj prva slika z deklamacijo „Brezmadežni“ je bila krasna. A tudi druga slika z deklamacijo „Marijino življenje“ in z godbo je bila brezprimerna in občudovanja vredna. Sledile so še razne deklamacije, spored pa je bil zaključen z živo sliko in s krasno pesmijo v latinskem jeziku „Ave Maria“, spremljana z godbo.

Slavnost se je končala s slovesnim govorom prevzvišenega knezoškofa. Zahvalili so se s prisrčnimi besedami in pohvalili sestavo sporeda, še bolj pa izpeljavo. Posebno pa so spominjali vse navzoče, naj ljubijo otroke in naj jim bodo dober vzgled, vsi

PODLISTEK.

Trije udarci.

(Januš Golec.)

Sedmošolec Polde, ali kakor se je sam podpisoval in najrajši slišal — Slavko, je sedel majniškega jutra na klopi celjskega mestnega parka. Desnico je zagrebal v pesniško skodrane in dolge lase, duša mu je prisluškovala lahnemu šumljenju kostanjevih vršičkov in žvrgolečim melodijam krilatih pevcev; v duhu je pletel in vezal slavospev na svoj pred kratkim vzljubljeni ženski — vzor.

Stihi plamteče, bajno majniške ljubezni so kar vreli iz pesniške duše. Kot vetrič lahne nožice, prožne ročice, kot biser v pomladanski rosi svetlikajoči obrazek, vse te ude je že ovijal venec lepo vezanih besed, mudil se je ravno pri angeljskih ustnicah, pa mu udari na nežno čuteče uho prozaični in vsakdanji razgovor dveh penzionistov:

„O, gospod major, že na nogah, kako ste prebili noč?“

„Nač vse dobro, celo noč se nisem prav nič prebudil, gospod stotnik“, je odgovarjal debelušasti major svojemu prijatelju in vsakdanjemu spremljevalcu jutranjih sprehodov. Krilila in bobnala sta stoji pri vsakem koraku o večerajšnji večerji, o popitih vrčkih piva in izbornih vržinkah.

Slavko se je vzdramljen iz ljubeznivih sanj ogorčen hudoval nad to prozaično kramo in se čudil, kako more olikan človek v duhtečem majniškem jutru razgrehati ideal: spanja, piva, pečenke in smodk.

Šetalca sta se pa bore malo brigala za strunam narave pristopno dušo in kar oba sta z glasnim pokom odmašila, vsaki svojo steklenico slatine ter pla v dolgih, votlo odmevajočih požirkih. Odstavila še sta, se zadovoljno oddahnili in varno zamašila steklenici.

Major je postal pred grmom, izvlekel iz žepa kruhove drobtinice in vabil z žvižgom ščinkovce na

roko. In res, odzvali so se mu na žvižg, odgovarjati in zletati vedno bližje. Jeđen in to je bil gotovo majorjev ljubljeneec, upal mu je celo na roko.

Ta prizor ljubezni do pevcev narave je dopadel Slavku, pa zastor je prehitro padel. Major je brenil ljublenca, ker ga je preveč občutno kluval in raztrosil drobtinice kar po tleh med vse.

Prijateljca sta krenila dalje, odmaševala svoje steklenice in pila. Na koncu drevoreda sta se vojaško zasukala, pognala prazne steklenice v vodo in pesnika je globoko užalil dvojni — štrbunk!

Hrupni nastop majorja in stotnika mu je pobil vso domišljijo in oštrafotal z blatom vsakdanjosti že poviti venec slavospeva. Zapustil je samotno klopico sanj in stopal proti domu v upu: kar je razkadilo in razblinilo jutro, mu ponudi na lahnih perutih večer z zatonom solncea, nočne zvezde in njih molče šepetajoči drug — mesec. Umerjeno zibajoče, natančno priučene korake mu je pospešila zavest, da bo med deseto in enajsto uro, med odmorom, zopet smuknil skozi šolsko okno in pohitel vsaj v bližino opevanega vzora.

Lep pomladanski predpoldan je bil istega dne, le Slavko se je počutil, sedeč na dolgočasni šolski klopi, zaprtega in priklenjenega. Celi čas med poukom mu je plaval duh po cvetočih livačah in gredah ljubezni, le telo, ta prah in pepel, je čepelo v zaduhli sobi in se prisiljeno sklanjalo nad knjigo. Profesor mu je drugo uro radi nepazljivosti prismolil petico, pa saj ta je veljala po Slavkovem prepričanju le njegovemu na udarce vajnemu telesu, srca, ki je šetalo pod oknom izvoljenke, se še dotaknila ni.

Kazalec na uri se je pomaknil na deset in pozvonilo je na četrtno ure prostosti. Mladina je privrela iz razredov in gladna obsula šolskega slugo, ki je ponujal duhteče klobase in kruh.

Slavkova mesni duh niti v nos ni pošegetal, še ozrl se ni v to telesno prozo, ampak previdno sta se zmuznila s prijateljem mimo nadzirajočega profesorja skozi okno na cesto. Mlade noge so se komaj vid-

no dotikale tal, bežala sta bolj kot stopala pod okna dekliske meščanske šole. Stojec pod ciljem sta skrbno umerila korake in nemirno oko je begalo od okna do okna.

Slavku je že nabijalo srce v strahu in negotovosti, ko se je zasvetil skozi okno prvega nadstropja droben, še otročji obrazek. Pesniku je zazarel lice in njegova duša se je poglobila v angelske poteze. Oboževani dekliski vzor je zrl resno, razlomil zemljo in spustil četrtno na tla.

Slavko se je ves srečen sklonil, pobral skromno, prvo darilec in ga stiskal v roko. Proste minute so minule v ljubezni kot pena, Slavko je še na lahko privzdignil klobuk v pozdrav in okrenila sta se s prijateljem na povrat. Kateri prozaist bi se pač drznil zaupati papirju s svežim vencem ljubezni okinčano pesniško dušo, kakor je bila v teh trenutkih Slavkova? Kot prijetne sanje se mu je dozdevala pot do gimnazije in streznil se je še le, ko se je vlekel tihotapsko skozi okno.

V šolsko poslopje sta dospela srečno in neopažena, sedaj samo še brez zaprek skozi žuri tujega razreda mimo profesorja v svoj razred. Pazno sta še prisluškovala skozi luknjo ključavnice in kukala na hodnik. Vse tiho, nobene stopinje, mlažež je bila še vsa na dvorišču. Ravno ta nenavadni mir, ta prazna tihota, je motila in strašila beguna. Sicer junaško Slavkovo srce je vztrepetalo, namignil je prijatelju, naj poskusi on prvi srečo.

Prijatelj, bolj hladne in mirne krvi, se je zmuzal skozi žuri in se plazil po prstih proti usodnemu voglu.

Slavko je napel uho, slišal je natanko pritajene prijateljeve stopinje. Na ovinku je nastal odmor, a potem pa naenkrat glasni — pač! kot bi kdo z rokami tlesnil in urne korake po stopnjicah navzgor.

Bojazljivi pesnik se je oddahnil, kot kamen se mu je nekaj odvalilo od srca, poskusil je tudi on po prstih in se prismukal do vogla.

(Dalje prih.)

Pazite na otroke!

naj bodo „prijatelji otrok.“ Kako radodarni so naš prevzvišeni knezoškof, se je pokazalo pozneje, ko so vsako gojenko, ki je deklamovala, obdarili z neko lepco knjigo. Pa tudi drugih niso pozabili. Izročili so takoj častiti materi za ljudskošolske otroke in za gojenke vseh letnikov 300 K. Svoj govor so zaključili z blagoslovom, nakar so se zopet odpeljali. Razšla se je tudi druga gospoda, kateri bode gotovo ta dan ostal v trajnem spominu; nepozabljiv pa bode tudi vsem častitim sestram in samostanskim dekletom, ki so prisostvovala tej lepi slavnosti.

Albanske homatije.

Anarhija v Albaniji narašča od dne do dne! Nikdo ne ve, kdo je pravzaprav gospodar in vrhovni poveljnik v Draču, ker vsi, knez, mednarodna kontrolna komisija, holandski častniki in poslaniki velesil, — kar vsi dajejo povelja vsak na svojo pest. Že ponovno se je dogodilo, da so si bila povelja avstrijskega in italijanskega poslanika popolnoma nasprotujoča. To razmerje v Draču je povzročilo, da se prebivalstva polasča vedno večja nervoznost in bi bil položaj tudi v slučaju, če ne bi stale pred durmi Drača močne vstaške čete, naravnost nevzdržljivi. A kar se pa tiče kneza Viljema, je njegov položaj faktično brezupen. Drži ga le še Avstrija, dočim so se vse ostale velesile že sprijaznile z mislijo, da bo moral knez Viljem albanski prestol zapustiti in napraviti prostor srečnejšemu mohamedanskemu knezu; velesile iščejo baje le še modus za časten odhod kneza Viljema.

Pogajanja z vstaši definitivno razbita.

Pogajanja mednarodne komisije z vstaši, ki so se vršila dne 4. t. m., so se definitivno razbila. Vstaši so vstrajali pri svoji zahtevi, da mora knez Viljem odstopiti in zasedsti albanski prestol kak mohamedanski knez. Mednarodna kontrolna komisija je pa zaradi tega svoj mandat za pogajanja odložila in sporočila zahteve vstašev knezu v nadaljnjo ravnanje. Knez si je pridržal pravico nadaljnjih ukrepov.

Mednarodna brodovna demonstracija pred Dračem?

Iz Dunaja se poroča, da so se velesile že zjedinile za skupno akcijo, ki bo manifestirala voljo Evrope v prilog vzdržanja rednih razmer v Albaniji. Že te dni odplujejo pred Drač po ena francoska, nemška, angleška in ruska boina ladija, ki pripeljejo s seboj vsaka svoj posebni vojaški detašma, obstoječ iz 300 mož. Angleška križarka „Duke of Edinburgh“ je že zapustila Malto in odplula v albansko vodo. Dejstvo, da so se velesile odločile za skupno akcijo, je dokaz, kako resno presoja Evropa veliko nevarnost, ki bi nastala lahko v slučaju, če bi se Albanijo prepustilo samo sebi. Vrh tega obstoje tudi še nade, tako trdijo dunajski informativni krogi, da ta mednarodna brodovna demonstracija pred Dračem še ne pomenja zadnjega koraka Evrope v albanskem vprašanju. Vse kaže namreč, da pride tudi še do najvsepešnejše akcije, ki bo zagotovila pacifikacijo te kaotične države in to je: do mednarodne okupacije cele Albanije.

Knez se preseli.

Viljem albanski že del časa namerava se za poletni čas preseliti v Skader in skoro gotovo bo to svojo namero uresničil. Tako mu bo tudi mogoče, mirno zasledovati razvoj daljnih dogodkov v Srednji Albaniji in počakati, dokler se vse umiri in uredi, če se bo sploh dalo urediti.

Napad Epirotov na parnik „Cesar Franc Jožef I.“

Parnik „Cesar Franc Jožef I.“, ki je odplul 5. t. m. iz Patrasa proti Trstu, je bil jutraj, ko je že plul proti albanski obali, napaden od Epirotov. Iz Chiare in Drimadesa je bilo oddanih proti parniku na stotine strel, ki pa so po večini zgrešili svoj cilj. Pasazirji so bili silno prestrašeni, ker je bilo frčanje krogel dobro slišati. Domneva se, da so Epiroti mislili, da je kak italijanski parnik.

Albansko posojilo.

V političnih krogih se zatrjuje, da ste Avstrija in Italija resignirali na predprave glede albanskega posojila, nakar so ostale velevlasti dovolile, da se 75milijonsko albansko posojilo takoj realizira.

Aretacija dveh Italijanov v Draču.

„Agenzia Stefani“ poroča iz Drača, da so aretirali v hiši ravnatelja italijanskih pošt italijanskega polkovnika Muricchiaja in profesorja Chinigneja, ker se jima je dokazalo, da sta dajala iz poštnega posloja znamenja vstašem pred mestom. Na posredovanje italijanskega konzula sta bila aretiranca zvečer izpuščena. Preiskava se nadaljuje.

Albanija pod novim knezom?

„Corriere della Sera“ poroča iz Valone, da se je tam zbralo več mohamedanskih in katoliških notablov zato, da bi se zedinili za novega kneza. Še največ upanja ima baje kandidat iz rodu Bonaparte in sicer je to, kakor se poroča iz Pariza, v Petrogradu protežirani Louis Bonaparte, ki je ruski general.

Blazen morilec na cerkvenem stolpu.

V občini Gross-Höfle in v šopronjskem komitatu na Ogrskem je izvršil dne 4. t. m. 26letni kmečki

fant Avgust Tomšič grozen zločin. Zasnužil je namreč hčerko ondotnega kmeta Krauscherja in ker je bil odklonjen, je iz maščevanja ustrelil kmeta in še njegovo ženo ter nato težko ranil njuno hčerko. Tudi nekega drugega kmeta, ki se mu je približal, je težko ranil. Potem se je nekaj časa skrival in ker je videl, da ga orožniki zasledujejo, je tekel do bližnjega cerkvenega stolpa, udrl vrata v stolp in stekel po stopnicah na vrh zvonika. Na zvoniku se je skril za ograjo in je jel streljati na osebe, ki so se mu hotele približati. Štiri osebe je na ta način težko ranil. Poklicali so orožnike in vojaštvo. Med neprestanim streljanjem je klical raz stolpa: „Jaz sem Esad paša! Boste imeli z menoj še dosti opraviti!“ — Začetkom so se orožniki in vojaštvo dogovorili, da ne oddajo nobenega strela in da počakajo, dokler Tomšiču ne zmanjka streliva. Toda že proti poldnevu so se morali odločiti, da streljajo nanj. Ko je Tomšič to opazil, je zlezel prav na vrh stolpa, odkoder je iz neke male odprtine neprenehoma streljal na vsakega, kogar je zapazil. Že takoj spričetka je smrtonovarno obstrelil tri osebe; ustrelil je tudi več živali. V bližino si nihče ne upa in ljudje so se poskrili kar v svoja stanovanja, iz katerih se ne upajo ven. 50 orožnikov se je poskrilo za drevesa in zidovje, odkoder neprestano streljajo na Tomšiča, zadeti ga pa ne more nobena krogla, ker je varno skrit.

Proti 5. uri popoldne je bil položaj nespremenjen. Tomšič je še vedno streljal na orožnike in orožniki nanj, toda vsakokrat, kadar je ustrelil kak orožnik, je s cerkvenim zvonom zazvonil, češ, krogla ni me zadela! Orožniki streljajo neprestano nanj, toda Tomšič se vselej naglo skrije. Ob 8. uri zvečer je še trajalo obleganje dalje. Tomšič je vzel seboj na stolp dve puški in eno pištolo ter kakih 300 svinčenk. Do 8. ure zvečer je porabil že polovico streliva. Cerkovniku se je posrečilo, da je prišel tako blizu do stolpa, da se je zamogel razumeti s Tomšičem; toda ko je hotel udreti v zvonik, ga je zadela krogla in ga težko ranila. Cerkovniku je pa klical: „Jutri ob 10. uri bom izročil trdnjavo!“ Do 8. ure zvečer je obstrelil že šest oseb; posebno dobro meri pa na orožnike, ki so ostali celo noč na mestu.

V soboto jutraj se je položaj toliko spremenil, da je orožništvo začelo jutraj na vse zgoščaj oddajati cele salve na zvonik, češ, to bo prisililo Tomšiča, da se bo udal. Proti 11. uri dopoldne je Tomšič nehal streljati. Podal se je na kor, kjer je začel igrati na orgle. Po dovršenem delu nekako ob 12. uri popoldne se je pa zopet podal na ograjo zvonika, odkoder je jel prositi, naj pride duhovnik, kateremu je rekel, da se hoče udati, in ker ga je še ondotni okrajni sodnik jel zagotavljati, da bo mileje kaznovan, če se mirno uda, kakor pa, če nadaljuje streljanje, je razobesil belo zastavo v znak, da se uda. Ko je stopil na prosto, so ga prišli v Tomšič se je mirno udal. Pri nato se vršečem zaslišanju je sicer veliko govoril, toda v svoj zagovor ni mnogo povedal. Med drugim je tudi rekel, da je v svojem življenju prečital mnogo raznih romanov in drugih knjig, kar ga je pokvarilo in ako tudi pripravilo, da je izvršil to grozodejstvo. Naše poročilo bodi v toliko popravljeno, da ni bilo, kakor se je prvotno poročalo, poklicano vojaštvo, pač pa oddelek ognjegascov.

Pri Tomšiču so še našli 30 patron, katerih ni porabil. Za vsem je Tomšič obstrelil 19 oseb, od teh je dve osebi usmrtil in tri pa težko ranil. Vobče so prepričani, da je Tomšič žrtev slabega človeka, ki je zastupilo njegovo dušo in mu zmračilo um.

Naše prireditve.

Pobrežje.

V neposredni bližini Maribora, v nemškutarsko zagrizenem Pobrežju, priredili smo Slovenci večeraj v nedeljo, dne 7. t. m., veselico v spomin 500letnice ustoličenja koroških vojvod, ki je naravnost impozantno uspela. Obširen vrt g. Reibenschuha, veselični prostor, bil je poln katoliško-narodno zavednega občinstva in to še poleg tega, da je prejšnji dan deževalo in da je bilo torej malo upanja na lep današnji dan. Otvoril je slavnost s kratkim pozdravom predsednik mariborske podružnice Slovenske Straže, dr. Leskovar, nakar je sledila deklamacija „Slov. svet“, ki sta jo skupno ljubko proizvajala Rudi in Anica dr. Leskovarjeva. Pozdravil je nato številno občinstvo tajnik S. K. S. Z. za Koroško g. Vajncerl v imenu koroških Slovencev. Urnebesni živijo-klici so sledili temu pozdravu in koroškim našim bratom. Nato pa nastopi med burnimi ovacijami slavnostni govornik, naš buditelj in voditelj poslanec dr. Korošec. S navduševalnim, krasnim svojim govorom je zbudil v stotinah slovenskih src narodno zavest in jih podžigal k neustrašenemu boju zoper naše tlačitelje, spominjajoč se nemškonačelnega koroškega šovinizma. Navdušeno so gostje aklamirali govornika med izvajanjem in ob koncu. Petje, daljna točka sporeda, bilo je izvršeno z vso preciznostjo. Naravnost divili se smo mogočnim glasovom pevskega zbora od Sv. Magdalene in iz Maribora, ki so doneli tje proti mariborskemu zidovju, hoteč mu povedati, da Slovan gre na dan. No in naši Orli! Vse, deloma jako težke točke svojega sporeda bile so proizvajane vrlo dobro in častitamo k temu vspehu in želimo, da bi nas še večkrat razveselili s svojim nastopom. Nato se je razvila animirana zabava, ki jo je spremljala tombola, zopet pevske točke i. dr. Pripomnimo, da so nam hoteli nemškutarji na vsak način onemogočiti to slavnost,

ko so cel teden delali na to, a ni se jim posrečilo! Vračajoče nas se od veselice so tamošnje renegatske bande skušale izzvati naravnost pretep izzivajoč nas s huronskim svojim heilanjem in tuleč veleizdajalsko „Wacht am Rhein.“ Toda tudi to upanje jim je splavalo po vodi in Slovenci smo zopet pokazali, kakšen prepad je med slovenskooliko in nemškutarsko podivjanostjo. In proti nam miroljubnim in izobraženim je poslala vlada trumo orožnikov in policajev je mrgolelo na cesti, kakor še nikoli.

Kakor že goraj omenjeno, sta pri slavnosti sodelovala pevska zbora od Sv. Magdalene in iz mesta Maribora. Poleg teh pa je prepeval mične pesmi še tudi pevski zbor iz Hoč. Navzoči gostje so s posebnim veseljem sledili ljubkim glasovom slavčkov in slavice iz Hoč in od Sv. Magdalene. Posebno pa smo z veseljem konstatirali vzajemni nastop hočkih in mariborskih Orlov.

Št. Janž na Dravskem polju.

Včerajsnji dan pomenja mejnik v naši izobraževalni organizaciji. Zelja, ki jo je že dolgo časa gojila naša mladina, se je včerajsnjo nedeljo uresničila. Mladeniči so si zasnovali Mladeniško Zvezo, dekleta pa, ki so prav številno zbrana v Mariljini družbi, se bodo odslej tudi zbirala v Dekliški Zvezi. K pravemu in vstrajnemu izobraževalnemu delu je v največjem številu zastopano mladino vspodbujal g. dr. Hohnjec, ki je že pred mladinskim zborovanjem pridigoval v cerkvi. Na zborovanju je govornik tudi govoril o ciljih Slovenske Straže in se je tudi izvolil pripravljalni odbor za njeno podružnico. Popoldne je nam katoliško izobraževalno društvo priredilo ljudsko veselico. Po nagovoru dr. Hohnjeca se je vršil srečelov za cerkev, ki bo kmalu dobila nove altare. Pohvaliti moramo tudi pevski zbor, ki je lepo in neutrudno prepeval naše mične slovenske pesmi. Trojni novi odbor je tako-le sestavljen: za Mladeniško Zvezo: Fric Anton iz Prepolj, Kirbiš Tomaž iz Prepolj, Sel Roman iz Starš, Kopriva Mašs iz Starš, Dobnik Anton iz Zatoliča, Solar Janez iz Zatoliča, Ertl Miha od Sv. Marjete, Illec Franc iz Loke; za Dekliško Zvezo: Kirbiš Marija iz Prepolj, Premzl M. iz Ternič, Greif Ana od Sv. Marjete, Rehak Marija iz Loke, Kreitner Marija iz Rošnjaj, Gojčič Ana iz Starš, Ogrizek Matilda iz Zatoliča; pripravljalni odbor za podružnico Slovenske Straže: M. Škorjanc, župnik, Ertl Jožef, kmet, Rošnjaj, Al. Neržima, učitelj, Janez Potočnik, kmet, Loka, Ignac Grifič, kaplan, Lorenc Kröpfl, kmet, Starše, Anton Greif, kmet, Prepolje, Anton Golob, kmet, Zatoliče, Franc Greif, Sv. Marjeta.

Pernice.

Tudi v naše visoke hribe je prišel poročat poslanec dr. Karl Verstovšek. Njemu se imamo zahvaliti, da smo rešili občino iz krempljev nemškutarskih Südmarkovcev. Nedeljski shod pa nas je še bolj utrdil v samozavesti. Po sv. maši se je zbrala skoro cela fara pri županu Göschmanu. Shod je vodil g. župan. Poslanec dr. Verstovšek poroča obširno in v poljudnih besedah o najvažnejših dogodkih, navdušuje Perničane, da vstrajajo ob meji kot pravi bratnetelji slovenske zemlje in osvetli Südmarkino početje, ki grabi že tudi po teh hribih. Častiti g. župnik Hauptman se zahvali v lepih besedah za poučno poročilo in predlaga zaupnico poslancem, kar se zgodi soglasno. G. nadučitelj Hren iz Mute opozarja Perničane na razliko današnjega shoda in pa na nekdanji se vršeči Südmarkin shod. Tedaj so bili le pretepi, danes pa zažidljiva, mirna družba, pa poučni govori. Nato zaključil g. župan Göschman lepo vspelo zborovanje.

Teharje.

Protialkoholno društvo „Sveta vojska“ je priredilo večeraj tukaj predavanje. Predsednik prof. Kovačič je govoril o pogubnosti alkoholizma pri ranem oparilu v cerkvi, potem v Čitalnici, popoldne zopet najprej v cerkvi in potem v Čitalnici. Zlasti popoldne je bilo predavanje dobro obiskovano. Oglasilo se je 14 abstinentov.

Ljutomer.

V nedeljo, dne 7. junija, se je vršil izvanredni občni zbor naše posojilnice, katerega se je udeležilo 320 članov in članic. Načelnik posojilnice L. Babnik otvori zborovanje, pozdravi prisrčno vse navzoče, še zlasti zastopnika Zadružne Zveze v Ljubljani g. Vl. Pušenjaka. Nato se vrši volitev nadzorstva, z veliko večino so zmagali kandidati S. K. Z. V imenu Zadr. Zveze svari g. Pušenjak pred agitacijo, katerega se je vršila skozi tri tedne in se v listih, kakor tudi v letaku, katerega je izdal neki „neodvisni kmečki volilni odbor“, kritikovalo brez povoda in dokazov gospodarstvo posojilnice, kar je vzbudilo vznemirjenje vlagateljev. S številkami iz računskega zaključka je pobil trditve letaka o koritih, o uporabi sredstev za dobrodelne namene, dokazal, da je posojilnica zadnja leta v obilni meri pospeševala kmečke koristi, obširno govoril o ustanovitvi nižje kmetijske šole v Veržaju, za katero se delajo priprave, o izobraževalnem delu salezijancev (zimski gospodarski tečaji, nedeljski oratorij, slovenska nižja gimnazija) in svaril še pred nakupom nadaljnjih hiš, ker se hiše ne obrestujejo in ker se potrebuje za ojačenje slovenstva dobrih, skrbnih Slovencev, ne pa — samo hiš. G. načelnik L. Babnik je pojasnil zadevo glede zvišanja obrestne mere. Posojilnica je ostala v rokah starih do-

Požari se pojavljajo!

sedanjih funkcionarjev in bo tudi v bodoče delala v prid kmečkemu stanu in slovenstvu v okraju ljutomerskem.

Slov. Bistrica.

V nedeljo, dne 7. t. m., se je pri nas ustanovila nova skupina J. S. Z. Shod se je vršil v hotelu „Avstrija“ ob ¼4. uri popoldne, na katerem je govoril okrožni tajnik Vekoslav Zajc iz Maribora. Pristopilo je takoj nad 20 članov k J. S. Z.

Politični pregled.

Deželnozborska volitev v Pulju.

Včeraj so se pričele volitve v istrski dež. zbor iz splošne kurije. Oddati je sedem mandatov iz te skupine, od katerih pripade 1 mandat na mesto Pulj. Za ta mandat se bore kar štirje kandidati. Laška kamora je postavila za kandidata učitelja Rudolfa Korenich, socijalni demokratje kandidirajo Janeza Lirussi, združeni Hrvatje in Slovenci odvetniškega kandidata dr. Rudolfa Peđerin in združeni uradniki mornarice, vojaštva in državnih uradov pa kandidirajo višjega mornariškega komisarja Henrika Riaviz, ki je že poprej enkrat zastopal vojno mornarico v občinskem svetu v Pulju. Glasilo mornarice „Polaer Tagblatt“ snubi v vseh svojih predalih delavce pomorskega arzenala in vse Nemce v Pulju, da volijo kandidata mornarice. Zoper Slované so se tudi topot vsi zvezali. Slovani v Pulju sicer nimajo upanja na zmago; hočejo samo pokazati, koliko Slovanov da je v Pulju ter zbrati svoje moči. Bržčas bo prišlo še do ožje volitve med socijaldemokratskim in italijansko-liberalnim kandidatom, pri kateri bodo odločili glasovi Slovanov.

Volitve dunajskih podžupanov.

Vsled smrti dunajskega prvega podžupana, dr. Porzerja je dunajski občinski svet izvolil v svoji petkovi seji za prvega podžupana Hierhammerja, za drugega Hossa in za tretjega mestnega svetovaleca Raina.

Boji v Mehiki.

V St. Louis-Potosiju se bijejo strašni boji. 25 tisoč mož stoji nasproti 30.000 vstašem, ki jim poveljuje general Villa. General Parera poizkuša zastaviti zveznim četam pot v Mehiko in je že več postaj za St. Louis-Potosijem zasedel. V glavnem mestu s silo Huerta novači vojake.

Raznoterosti.

Duhovniška vest. Župnijo Sv. Tomaž pri Ormožu dobi, kakor poroča „Slovenec“, č. g. M. Zemljč, župnik pri Sv. Juriju ob Pesnici. Patron (nemški viteški red) ga je že priporočal v potrjenje.

Svarilo pred izseljevanjem. C. kr. okrajno glavarstvo v Mariboru nas naproša, da objavimo sledeče: Kolumbijski zakon 52 z dne 5. novembra l. 1913 vsebuje določila o ustanovitvi odbora za vseljevanje, kateri odbor naj bi pospeševal naselitev „Cagueta“ in „Putumayo“ z ino ali izozemskimi kolonisti. Začetkom meseca februarja izišli so v tisku iz Bogote različni članki, iz katerih je posneti, da se je neka transatlantska transportna posadka v Parizu ponudila vladni v Bogoti, spraviti v Kolumbijo 300 družin iz Švice, Tirolskega in Nemčije, in v podanem slučaju za taisti namen pridobiti še nadaljnjih 700 družin. Te družine bi se najbrže naselile po „Cagueta“ in „Putumayo.“ Te pokrajine obstojijo pa le večidel iz pragozdov, ali so pa močvirne in ne nudijo Evropejcem prav nobenega upanja na obstanek. Mrzlica, vsake vrste bolezni in zopernosti nekultiviranih tropičnih dežel bi evropske naseljence v kratkem času decimirale. Iz teh razlogov mora se odločno svariti pred izseljevanjem Avstrijcev v poprej imenovane kraje Kolumbije.

Celjski liberalni zadrugarji Stibler, Kunej i. t. d. pridno dopisujejo v liberalne liste in potem pa „korajžno“ potom § 19 svoje za zadrugarje zelo „umestne“ dopise utaje. Kdor si drzne v „strokovnem“ listu „Zadruga“ govoriti o vladnih koritih, pri katerih sedi celjska liberalna Zadruga Zveza bolj kot druge zveze (številke govore!) in tam napadati osebe, katere kličejo člani posojilnice v Šoštanju na pomoč, gotovo tudi ni — nedolžen glede drznih dopisov v „Slovenskem Narodu.“ Glede vloge dr. Verstovške na poljedelsko ministrstvo, katero je celjska Zadruga Zveza dobila iz Dunaja od centrale, se nahajajo ostudni dopisi v „Slovenskem Narodu“, kateri izhajajo iz krogov celjske liberalne Zveze, ker nikdo drugi nima vloge v rokah. Ker so gospodje uvideli, da so ustrelili s svojimi napadi zopet velikega kozla in javno dokazali, da vsi nesramni dopisi v „Slovenskem Narodu“ izhajajo iz celjske Zadrugne Zveze same, so začeli retirirati in se sklicujejo na neke informacije. Da morajo sumničiti podožbor Zadrugne Zveze v Mariboru, da se je prepisala vloga na ministrstvo v njegovi pisarni, smatrajo za umestno, dokaza pa ne prinesejo nobenega. Dokažite vaše trditve, celjski liberalni zadrugarji, pa ne potom § 19, ampak z resničnimi dokazi, sicer bomo govorili še kje drugod, če tudi bodete zopet vpili, da so to denunciacije!

Pazite na ogenj! V zadnjih treh letih se požari silno množijo. Dan za dnevom dobimo poročila o kakih strašnih požarnih nesrečah. Naša lepá Spodnja Štajerska spada žalibog med dežele, v kateri so po-

žari najgostejši. Koliko našega imetja gre v pepel! Koliko strahu, solza in truda, predno si pogorelec postavi svoj dom. Prečastito duhovščino in merodajne faktorje prosimo, naj opozarjajo naše ljudstvo, da pazi na ogenj. Največ požarov nastane po otrocih in po neprevidnosti. V Sagojčih, okraj Ptuj, na primer so dne 18. marca t. l. zažgali otroci pri Fr. Vojsku, hišna štev. 8. Ogenj je hitro poskočil na streho h. št. 4, last Jakob Polanec. Pogorelo jima je vse poslopje, žito, krma, obleka, pohištvo itd. Zavarovana sta bila pri domači slovenski Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani, ki je znana po pravični cenitvi in po točnem izplačilu zavarovalnine. Zato naš domači zavod prav toplo priporočamo! Naše p. n. bralce prosimo, da naj blagovolijo opozoriti svoje sosede in pa znanke na tozaševne novice in inserate v našem listu, da se preprečijo vsaj kolikor toliko strašne požarne nesreče v naši mili domovini!

Štajersko.

Maribor. Udeležnik včerajšnje veselice na Pobrežju nam poroča: Zaranā zvečer se vračajoč v mesto, sem na svoje začudenje opazil na cesti ob Dravi, ki vodi na veselični prostor g. Reibenschuha, toliko mestnih očeš postave, da smo se nehote vprašali, kdo je tako „radodarno“ ukrenil poslati vse policiste, kar jih je bilo na razpolago, proti nam Slovincem na Pobrežje. Dotičnika morda danes peče, da niso imeli ti nemški varuhi cel dan in celo noč nič posla, dasiravno so bili pripravljeni, tako se jim je že celo bralo iz obraza, takoj intervenirati. Da, da: Es wäre all zu schön gewesen, — aber es hat nicht sollen sein!

Maribor. Dne 4 t. m., po noči ob ¼12. uri, je zapazil strojevodja Cvenk, ko je krenil iz Lenau-ulice proti železniškemu tiru, ležati na tleh nekega moža, ki je močno krvavel iz ust in nosa. Med časom, ko je došel rešilni voz, je že umrl. Ponesrečenec je leta 1871 v Mariboru rojeni delavec Janez Marko. V trenutku, ko je hotel čez železniški tir, ga je lokomotiva koroškega osebnega vlaka zgrabila in s tako silo treščila v stran, da mu je zdrobilo lobanjo. Spravili so ga v mrtvašnico na Pobrežje.

Št. Lovrenc nad Mariborom. Slovenska družva so vprizorila na binkoštni pondeliek gledališko igrro: „Divji lovec“, ki je povsem prav dobro vspela, ne le glede obiska, ampak tudi glede uprizoritve. — Vsi diletantje so pred nabito polno dvorano izvrstno rešili svojo nalogo. Sodelovali so gospodje: Jakob Paulič, gđc. Marica Brezočnik, Karol Piskrič, gđc. Marica Medved, Karol Brezočnik, Hinko Medved, A. Godec, Miha Brezočnik, Joško Pečovnik, Štefek Šiker, Alfonz Pernat, gđc. Marica Hrašnik, gđc. Marica Cink, Reš, Peitlerjev Jurček, Tonček Brezočnik, Karl Klanfer in g. Mošek, kateri bi naj bil tudi ob pogledu srnjaka tako neustrašljiv, kakor na gledališkem odru. Petje diletantk je bilo zbrano. Želeli bi, da bi Šentlovenčani večkrat nudili domačim takihle gledaliških iger, da ne bo popolnoma zaspalo naše narodno življenje. Tokrat se je plakitalo po celem trgu, parkrat so nemškutarski pobalini potrgali slovenske plakate, a Slovenci so jih znova prilepili. — Šentlovenčani, le tako naprej in zmaga bo na naši strani!

Sv. Lenart v Slov. gor. Kmetijska podružnica pri Sv. Lenartu v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 14. t. m., po rani službi božji poučno predavanje pri Sv. Barbari v Slov. gor. in sicer na lieu mesta v vinogradu g. Fr. Krajnc, nadučitelja pri Sv. Barbari, kjer bo g. Alojzij Pirstinger, potovalni učitelj, predaval in razkazoval času primerna dela. Popoldne ob ¼4. uri pa se vrši jednako zborovanje pri Sv. Lenartu v Slov. gor. in sicer tudi na lieu mesta pri vinogradu g. Fr. Rebernik, posestnika pri Sv. Lenartu (vinograd je pri njegovem domu). V slučaju slabega vremena vrši se prvo predavanje v šolskih prostorih in drugo pa po večernicah v prostorih Arnušove gostilne.

Sv. Lenart v Slov. gor. Ponesrečil se je dne 5. t. m. kmet Jurij Čuček iz Oseka. Peljal se je po cesti od Sv. Trojice proti Oseku domov. V najhujšem klancu se prevrže voz, Čuček pade iz njega ter se tako poškodoval, da je bil takoj mrtev. Težko poškodovana je tudi njegova hči.

Veržej. Praznik Marije Pomočnice se je na binkoštni pondeljek v Marijanišču sijajno obnesel. Koncertu in akademiji je na predvečer prisostvovala številna množica iz trga in okolice. Slovesno sv. opravilo je vodil vlč. g. Ljutomerski dekan ob asistenti domače duhovščine. Gospod dekan je v krasnem govoru prisotni množici pojasnil pomen Marijinega praznika za rajskolepo ljutomersko dekanijo. Impozanten je bil prizor popoldanske procesije, katero je, vijočo se okrog zavoda, dičila domača godba, belo oblečene članice Ljutomerske Marijine družbe iz Krapja, noseče ovenčani kip rajske Pomočnice in ogromna množica ljudstva, vneto pevajoča milostni kraljici udani spev, katere naj bogato povrne vsem udeležencem, kar so storili za krasno izvršitev naše cerkvene slovesnosti.

Spodnja Polskava. Žena A. Godec je v noči od sobote na nedeljo svojega moža umorila in ga na to zavlekla ven na njivo. Izročili so jo sodniji.

Sv. Jurij ob južni železnici. Dne 3. t. m. po noči je bil izvršen vlom v tukajšnjo župno cerkev. Vlomilec je razbil vse nabiralnike za milodare po tej cerkvi ter odnesel vso vsebino. Ker se je to že več-

krat zgodilo, so sklepali, da se nahaja tat in vlomilec nekje v bližnji okolici. Iz Celja so prignali dva policijska psa, ki sta zasledovala vlomilca do neke bližnje koče in se zalajala v nekega Antona Ovčar. Da se pa prepričajo, jeli se psa nista varala, so postavili Ovčarja med druge ljudi in zopet sta ga psa zasledila in obhajala. Ovčar taji vlom; izročili so ga preiskovalnemu sodniku.

Dobje pri Planini. Slovensko katoliško izobraževalno društvo v Dobju vprizori na Telovo, dne 11. rožnika, ob 3. uri popoldne, v prostorih g. Teržana gledališko igro, ki jo predstavlja Mladenška Zveza, namreč „Kazen ne izostane.“ Na sporedu je tudi še zvišanje domačega tamburaškega orkestra. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

Razgled po svetu.

Plavajoča minā pred luko v Raveni. Kapitan parnika „Budapest“, ki je last paroplovne družbe: Ungaro-Croata, pripoveduje, da so videli v času, ko je parnik zapuščal pristanišče v Raveni, na morju plavajočo mino in sicer le nekaj milj pred luko v Raveni. Po mnenju italijanskega konzula Lucchi je to plavajočo mino prineslo iz Dardanel, ali pa od sirske obali iz luke v Smirni, kjer so jih polagali Turki za časa balkanske vojske med Grki in Turki v ondotnih pristaniščih. Tudi izza rusko-japonske vojske je še znano, da je prineslo morje plavajoče mine kar v Tihi Ocean. Kakor še dostavlja kapitan, so takoj odredili lov na mino.

Največje število vseučilišč v primeri z velikostjo zemlje in s številom prebivalstva ima Švica. In tukaj na vseučiliščih študira tudi mnogo žensk. Izmed vseh evropskih držav so bile ženske k vseučiliškemu študiju pripuščene na Ruskem. Za nje je bila leta 1861 v Petrogradu otvorena medicinska fakulteta. Leta 1863 je sledila temu zgledu Francoska, leta 1870 Švica in Nizozemska, leta 1874 Angleška in pa Danska, leta 1900 Nemčija, pri nas v Avstriji pa so bile pripuščene na filozofično fakulteto leta 1896. —

Hmelj.

V pretečenem tednu je bilo popraševanje po hmelju nekoliko živahniješe ter se je poprodalo, oziroma kupilo nekaj partij hmelja večinoma srednje kakovosti za nespremenjene cene od 240 do 260 K; tudi se je prodala ena partija hmelja prima-kakovosti na račun tujezemstva za ceno po 285 K za stot. Lastniki hmelja so z ozirom na nesigurno stanje hmeljskih rastlin in nasadov postali nekako bolj sigurni in ne ponujajo več v toliki meri svojega blaga.

Tudi po tujem hmelju je bilo popraševanje nekoliko živahniješe; avstrijski nečeški hmelj se je pa prodajal po 140 do 220 K per 50 kg.

Vreme v poslednjih dneh ni bilo za razvoj te rastline posebno ugodno, ker je bilo preveč hladno. Kljub neugodnemu vremenu, ki pa škodljivi apis-muhi zelo prija, se ta mrčes ni posebno razširil. Glede hmeljske uši se bo že v bližnjih dneh pokazalo, v koliki meri bo škodoval ta škodljivec hmeljskim nasadom. Po nekod so že pričeli s škropljenjem. Toplega vremena je nujno potrebno.

Brez posebnega obvestila.

Brunon Rotter naznanja v svojem ter v imenu svojega brata Adalberta in svojih sester Evženije, Eme in Kornelije žalostno vest o smrti svoje ljubljene matere, gospe

Josipine Rotter

vdove c. kr. davkarja

ki je dne 8. junija ob 1. uri popoldne po kratki bolezni previdena s svetotajstvi za umirajoče v 73. letu mirno v Gospodu zaspala.

Telesni ostanki drage rajne se bodo dne 10. junija ob 4. uri popoldne v hiši žalosti Čopova ulica 19 blagoslovili ter na pokopališču Sv. Križa položili k večnemu počitku.

Ljubljana-Maribor, dne 8. junija 1914.

Bay-Rum s konjičkom

Iz tovarne Bergmann & Comp., Dečln ob Labi

je in ostane vedno najboljša voda za umivanje glave, za pametno negovanje las, zabranjuje luskavost, zabranjuje predčasno osivelost in izpad las ter krepi lasne korenine. Nebroj priznanj! V steklenicah po K 2— in K 4— se dobi v vseh lekarnah, drožerijah, parfamerijah in brivnicah.

Vzemite otroke seboj na delo!

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

30. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta loterija v denariu vsebuje 21.146 dobitkov
v gotovini v skupnem znesku 625.900 kron.

Glavni dobitnik znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

2. julija 1914.

Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Verdere Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolek urah, v tobačnih trafikah, v davčnih, pošto brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se depošiljajo poštne prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije
(oddelek za dobrodelne loterije).

Valeneca sprejme trgovina
z mešanim blagom. Kje,
pove upravništvo lista.

Učenca poštenih starišev sprejme
pri popolni oskrbi svečar in me-
dicar Franjo Duchek, Viktring-
hofova ulica. 531

Priden čevljarji učeneo se takoj
sprejme pri Deutsmann v Gradcu
Vorbeckgasse 2. 549

Prva gorenjska razpošiljalna Iv. Savnik Kranj 166

razpošilja najceneje in
najboljše: sukno, vol-
neni blago, kambrice,
parhate, platno, hlače,
vino, podloge, zastore, preproge, linolej, odeje,
prte, perilo, potovalne kovčke, ročne torbice,
denarnice, harmonike, igrače, papir, britve,
otročje vozičke, nagrobne vence, čevlje, obleke,
klobuke, predpasnike in srajce iz lastne iz-
delovalnice itd.

Samo 10 K

stane 4 in pol metra volnenega blaga za eno
fino žensko obleko, poljubne barve, 1 zelo fini
robec za na glavo, 3 lepi žepni robci iz šifona,
2 para močnih ženskih nogavic, 1 svilnat pas
in še več drugih različnih stvari za povrh.

Ista množina še boljše vrste 15 K

Ista množina najboljše vrste 20 K.

Zahtevajte gratis vzorce za ženske in moške obleke!
Solidno, vgladno domače podjetje!

meseca avgusta
izide bogato ilu-
strovirani cenik.

Pisalne potrebščine

kupite najugodnejše ceno in dobro v veletrgovini
s papirjem, pisalnimi in risalnimi potrebščinami

Goričar & Leskovšek Celje

!! Zahtevajte brezplačno prvi ilustrovani cenik !!

Knjigarna, umetnine in muzikalije

Obleke

za birmance in maturante v vsaki
velikosti iz različnega modernega
blaga izdeluje **točno in solidno**
po najnižjih cenah

Jakob Vezjak
krojaški mojster
v **Mariboru**

Grajski trg, v gradu

Imam tudi bogato zalogo izgotovljenih oblek.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in
rdeča zjamčeno pristna južnoštajerska namizna
vina najboljše kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na **sortiment-**
na fina vina v buteljkah.

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s
poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih
agentov, ogrskih in laških vinotržcev in naročajte
vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vino-
gradnikov.

A. Wesjak, Maribor

„Pri želez ica“

Glavni trg vogal Stolne ulice

Priporoča svojo ogromno zalogo perilnega, ma-
nufakturnega in raznovrstnega konfekcijskega
blaga po jako znižanih cenah.

Kupci posestev pozor!

Proda se iz proste roke vsled družbinskih raz-
mer lepo arondirano posestvo blizu Celovca, ob cesti
v ravnini.

Posestvo obstoji iz hiše, gospodarskega poslo-
ja in mlina, polja 40 birnov, lepih travnikov in goz-
da; redi se lahko 15 glav goveje živine, 2 konja in
30 svinj.

Dohodki za mleko, katero se prodaja v Celov-
vec, znašajo dnevno od 20 do 25 K; pri umetni živi-
noreji se še lahko povišajo.

Dalje je na prodaj še eno večje posestvo z le-
pim sadnim vrtom v lepem kraju slovenske Koroške,
blizu malega mesta in železniške postaje.

Cene posestev so zelo nizke, plačilni pogoji ta-
ko ugodni, da se z malim denarjem lahko kupijo.

Pojasnila daje upravništvo „Straže.“

Somišljeniki, agitirajte za „Stražo“.

Sprejemem

2 trgovska pomočnika

katera imata najmanj 3—5 letno iz-
pričevalo od ene tvrdke, razven učne
dobe. Vojaščine prosti imajo prednost.

Iv. Ravnikar :: Celje.

Absolutno zajamčeno pristno vino.

Kmetijsko društvo v Vipavi Kranjska oddaja vsled
priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani
pristna bela mašna in namizna vina po zmernih
cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nad-
zoruje vipavski dekan. V zalogi je tudi pristni tro-
pinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za raz-
prodajo vina.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Vinogradniki pozor!

Vinogradnikom priporoča za škropljenje
vinskih trt kemično izborni žveplevokisikasti
natron po najnižji ceni lekarnar mag. ph.

A. Sirak, Maribor, Tegetthoff-ova cesta 33.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru r. z. z n. z.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 $\frac{1}{2}$ %, proti trimesečni odpovedi po 4 $\frac{1}{2}$ %. Obresti se pripisujejo k kapitalu
1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo.
Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo sploh po 5 $\frac{1}{2}$ %, na vknjižbo in poročilo po
5 $\frac{1}{2}$ % in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih savodih
prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le kolke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izven praznikov. V uradnih urah se sprejema
in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Pazite na otroke!